

Arrest

nr. 312 635 van 6 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN**
 Rotterdamstraat 53
 2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MORETUS *loco* advocaat K. VERHAEGEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 16 november 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 17 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Oostenrijk op 7 oktober 2022 (Eurodac).

1.2. Op 17 januari 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 28 september 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 29 september 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Op 4 juli 2023 werd jij van 14:05 uur tot 16:45 uur gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pachtou machtig is. Je was vergezeld van jouw voogd (D.(...) D.(...) B.(...)) en jouw advocaat (Laura Amany, loco voor Katrin Verhaegen), die beiden tot op het einde van jouw interview aanwezig waren.

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben jij een Afghaan van Pachtounse origine en belijd jij de soennitische islam. Je bent geboren en getogen in Babor, een dorp in de provincie Kunar van het district Chawkay. In Afghanistan heb jij school gelopen tot de 4de graad, maar je ging niet vaak. Je kan dan ook niet lezen noch schrijven in het Pachtou. Wel ging je dagelijks naar de moskee en werkte je soms op de landbouwgronden van jouw familie.

Voor jij geboren was werkte jouw vader als ontmijner voor de Afghaanse overheid. Zijn taak bestond erin om met gereedschappen en machines bommen te ontmantelen, en dit in verschillende provincies. Op een gegeven moment, eveneens voor jouw geboorte, raakte hij gewond bij zijn werk en verloor hij daarbij al zijn vingers aan één hand. Hij nam ontslag, trok een pensioen van de overheid en hield zich sedertdien bezig op jullie gronden.

Je hebt één oudere zus, die gehuwd is en heden nog steeds in jouw dorp woont. Jouw oudere broer, R.(...) (CG:/.....; OV:), vertrok 8 à 9 jaar geleden uit Afghanistan nadat hij en je vader bedreigd werden door de taliban vanwege je vaders tewerkstelling. Hij reisde naar België en deed op 7 december 2015 een verzoek om internationale bescherming bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Het Commissariaat-generaal (CGVS) kende hem op 30 mei 2017 de subsidiaire beschermingsstatus toe.

Ongeveer 2 à 3 jaar voor de machtsovername werd jouw vader opgeroepen op het districtshuis. Hij kreeg van de overheid de vraag om twee mijnen te gaan ontmantelen, die door de taliban onder een brug nabij een school waren geplaatst. Hij weigerde eerst maar na aandringen ging hij toch overstag en ging hij de bommen ontmijnen. Na 1 of 2 weken ontving jouw vader een telefoontje met doodsb bedreigingen van de taliban, waarin verwezen werd naar de eerdere ontmijningsopdracht. Zo'n 2 of 3 dagen later kreeg hij een gelijkaardig telefoontje. Het districtshuis maande hem hierop aan om voorzichtig te zijn, maar jullie leefden sowieso in veiligheid door de aanwezigheid van een checkpost en een basis nabij jullie huis.

Na de machtswissel raakte jouw vader bezorgd en gingen jullie zich verstoppen in het huis van jouw maternale oom, dat tevens in jouw dorp ligt. Na een verblijf van 1 à 1,5 weken bij hem, vertrok jij samen met je moeder en vader uit Afghanistan. Jullie reisden met de auto via Nimroz en Pakistan naar Iran. Daar raakte jij je beide ouders kwijt in een menigte; je vernam sindsdien niets meer van hen. Jij bent alleen verder gereisd via Turkije (waar je een jaar hebt verbleven en in een fabriek hebt gewerkt), Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk (Eurodac-hit dd. 07/10/2022), Zwitserland en Duitsland naar België. Je kwam hier aan op 17 november 2022 en deed diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming bij DVZ.

Als je zou terugkeren naar Afghanistan vrees je enerzijds dat je zal worden gedood door de taliban omwille van jouw vaders vroegere werk en het feit dat hij niet naar hen geluisterd heeft. Anderzijds vrees je dat je daar niet zult kunnen leven omdat je sinds jouw verblijf in België veranderd bent.

Ter staving van jouw verklaringen diende je de volgende documenten in: documenten over het vroegere werk van je vader (originelen gezien), twee foto's van dat werk (originelen gezien), medische documenten van je vader (originelen gezien), jouw vaders taskara (kopie), jouw eigen taskara (origineel gezien), de taskara van jouw broer (origineel gezien) en een e-mail aan jouw voogd i.v.m. de opstart van een tracing-procedure voor jouw familieleden bij het Rode Kruis (kopie).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond hebt.

Eerst en vooral moet worden benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. De vaststelling dat jouw broer R.(...) in 2017 het statuut van subsidiair beschermde verwierf, betekent bijgevolg niet dat er aan jou automatisch ook een status moet worden toegekend. De asielprocedure heeft immers niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, maar wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming. Belangrijk is hierbij op te merken dat R.(...) subsidiaire bescherming ontving omdat er op dat ogenblik in jullie regio van herkomst een uitzonderlijke situatie gold in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Van die situatie is heden ten dage geen sprake meer, zoals zal blijken verderop in deze beslissing (zie infra). Bovendien werd het concrete asielrelaas van jouw broer – i.e. rekrutering door de taliban vanwege jullie vaders vroegere beroep – bedrieglijk bevonden. De volledige argumentatie die het CGVS tot die conclusie bracht staat beschreven, en kan je lezen, in zijn weigeringsbeslissing waarvan een kopie werd toegevoegd aan jouw administratief dossier (zie map 'landeninformatie'). Het feit dat jij op jouw persoonlijk onderhoud naar datzelfde relaas verwees en, ook na confrontatie, hierin bleef volharden, is overigens weinig ernstig (CGVS p.10-11). Jouw algemene geloofwaardigheid komt hiermee al onder druk te staan.

Voor wat betreft jouw persoonlijke asielrelaas kunnen jouw verklaringen ook niet overtuigen, te beginnen bij de ontminningsopdracht van je vader drie jaar voor je vertrek (CGVS p.15, p.18). Dit hele gegeven an sich kan al niet worden aangenomen. Zo verklaarde je zelf dat je vader reeds voor jouw geboorte gestopt was met zijn werk bij de ontminningsdienst nadat hij gehandicapt raakte bij een explosie (CGVS p.18). Sindsdien was hij alleen nog actief als landbouwer op jullie velden (CGVS p.9) en werkte hij niet meer voor de (voormalige) overheid (CGVS p.17). De documenten die jij neerlegde aangaande je vaders vroegere job, dateren niet verder dan het jaar 2002 en illustreren dus ook dat zijn job bij de ontminningsdienst uit een zeer ver verleden stamt. Het is dan ook bevreemdend te noemen dat de overheid jouw vader meer dan 15 jaar later plots zou oproepen vanwege twee bommen die door de taliban geplaatst waren. Gezien de algemene technologische vooruitgang moeten ook de gangbare explosieven en dus ook alle gereedschappen die daarbij komen kijken, behoorlijk geëvolueerd en veranderd zijn in al die tijd. Het is niet geloofwaardig dat de autoriteiten desondanks, ter ontmanteling van twee bommen, een persoon zouden uitpikken die al jaren niet meer in het vak stond en die bovendien geen vingers meer had aan een van zijn handen. Dit zou een veel te groot risico inhouden voor hen met mogelijks desastreuze gevolgen. Het loutere gegeven dat jouw vader ervaring had en de commandant van het district kende (CGVS p.17), verandert daar niets aan. Zijn ervaring was niet meer up-to-date en daarbuiten moeten er in een provincie als Kunar, waar volgens de landeninformatie in 2019 tal van explosies plaatsvonden en achtergebleven mijnen lagen, heel wat andere (en een stuk capabelere) deskundigen geweest zijn op wie men een beroep kon doen (zie EASO-rapport "Afghanistan, Security situation" van september 2020, p.196-199, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf). Indien de overheid toen, zoals jij beweerde, wel degelijk over het gereedschap beschikte voor die ontminningsopdracht, moeten zij daar logischerwijze ook geschikt personeel voor gehad hebben (CGVS p.20).

Daarnaast lopen jouw verklaringen niet gelijk doorheen de asielprocedure. Zo moet worden vastgesteld dat jij van de voornoemde opdracht waarbij je vader twee bommen moest ontmantelen, helemaal niets vermeldt hebt tijdens het invullen van jouw voorbereidende vragenlijst bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dit is zeer merkwaardig, want uit de notities van jouw persoonlijk onderhoud blijkt nu plots dat dit de kern van jouw relaas vormt. Je beschreef namelijk dat, door die ontmanteling van die twee bommen, onder meer de qari's en de imams van jouw dorp de taliban geïnformeerd hebben waarna de taliban je vader begonnen te bedreigen (CGVS p.20), wat op zijn beurt voor

jouw gezin de aanleiding vormde om na de machtsovername het land te verlaten (CGVS p.21-22). Het valt eveneens op dat jij bij DVZ wel liet noteren dat de taliban van jouw vader eiste dat hij jou met hen zou laten samenwerken. Toen de DVZ-ambtenaar jou hierover een bijkomende vraag stelde, lichtte je toe dat zij jou niet met de dood bedreigden, maar wel ermee dreigden je te ontvoeren als je niet zou gehoorzamen (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Echter is dit niet alleen flagrant in tegenstrijd met wat je op het ogenblik van je registratie verklaarde – toen stelde je dat de taliban jou wel degelijk bedreigd had met de dood (zie MINTEH-fiche, rubriek 'motief de l'immigration en Belgique') – ook klemde dit met jouw beschrijving van de feiten op het CGVS. In jouw vrije relaas had je het namelijk alleen over bedreigingen van de taliban naar je vader toe, die wilden dat (alleen) hij met hen zou samenwerken (CGVS p.14-15). Jou later gevraagd of ook jij persoonlijk bedreigd werd door hen, ontweek je eerst de vraag, vervolgens antwoordde je dat dat niet het geval was en dat je niet weet of de taliban ook iets over jou gezegd had tegen je vader (CGVS p.20). Nochtans leek je dit eerder in de procedure wel degelijk te weten, daar je bij DVZ aldus specifiek sprak over bedreigingen naar jou toe om ontvoerd te worden indien je niet met hen zou samenwerken (zie supra). Bovenstaande tegenstrijdigheden zijn dermate opvallend en flagrant, dat ze de geloofwaardigheid van jouw relaas op fundamentele wijze onderuit halen. Er kan hierbij nog worden toegevoegd dat jij aan het begin van het persoonlijk onderhoud aangaf dat jouw eerdere gesprek bij DVZ goed verlopen was, je er de tolk goed verstond en je desgevraagd geen bijzondere opmerkingen hierover uitte (CGVS p.5).

Afgaand op de laatste versie van jouw relaas, is het voorts opmerkelijk dat jouw vader nog zo'n drie jaar in hetzelfde dorp gewoond heeft nadat de taliban bedreigingen geuit had (CGVS p.18, p.20). Gevraagd waarom jullie niet eerder zijn vertrokken, stelde je dat jullie toen (voor de machtsovername) veilig waren door de aanwezigheid van een grote legerbasis (CGVS p.21). Dit kan echter niet overtuigen. Je beschreef immers zelf dat er, ondanks het bestaan van die basis, veel van jouw dorpelingen linken hadden met de taliban waaronder de qari's en imams (CGVS p.7, p.20). Iedereen in het dorp wist wat voor werk je vader in het verleden gedaan had (CGVS p.18). Het gegeven dat de taliban erin geslaagd was om twee bommen aan een school nabij jullie dorp (CGVS p.15) te plaatsen, toont bovendien aan dat zij daar toch effectief konden opereren ondanks de overheidsaanwezigheid. De overheid zou zelfs gezegd hebben tegen je vader dat hij heel voorzichtig moest zijn aangezien dergelijke bomaanslagen vaak plaatsvonden (CGVS p.21). Het risico voor je vader was met andere woorden aanzienlijk groot. Indien de taliban hem werkelijk tweemaal met de dood bedreigd had, kan er dan ook van uit gegaan worden dat jullie – of op zijn minst jouw vader zelf – reeds kort na de dreigtelefoontjes veiliger oorden zouden opzoeken in plaats van nog drie jaar in het dorp te blijven. Het mag trouwens verbazen dat je vader geen verdere problemen kende na de voornoemde bedreigingen. Het gaat hier immers om een goed georganiseerde groepering als de taliban en, zoals eerder opgemerkt, hadden zij wel degelijk slagkracht in jouw dorp. Dat jullie gezin al die tijd ongehinderd in het dorp kon verblijven, zelfs na de machtsovername, is opnieuw niet geloofwaardig. Waar jij in dit verband nog verklaarde dat jullie na de overname nog twee weken in het huis van jouw maternale oom verbleven (CGVS p.22), merkt het CGVS op dat je hiermee jezelf tegensprak, daar je eerder op het onderhoud stelde vanuit je eigen huis vertrokken te zijn toen je je reis uit het land begon (CGVS p.6). Dit terzijde, kan evenmin worden aangenomen dat de taliban, zoals jij stelde, jullie daar niet is komen zoeken hoewel zij in die dagen achter hun tegenstanders aan gingen en er veel mensen vermist raakten (CGVS p.22). Het huis van deze oom lag immers in hetzelfde dorp en moet overigens een voor de hand liggende plaats geweest zijn om jullie te vinden (CGVS p.11). Daarbij verklaarde je dat je vader, naast de financiële steun van jouw maternale oom, in die periode ook een veld verkocht zodoende jullie reis te bekostigen (CGVS p.22). Ook dit moet logischerwijze niet onopgemerkt voorbij gegaan zijn en toch enige argwaan hebben opgewekt bij jouw dorpelingen onder wie velen, zoals eerder aangestipt, gelieerd waren aan de taliban.

Gelet op bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan het gegeven dat jouw vader twee bommen zou hebben ontmanteld drie jaar voor je vertrek, en evenmin aan de bedreigingen die hierop volgden.

Dat jouw vader ooit voor de Afghaanse ontmijningsdienst heeft gewerkt, hoeft het CGVS voorts niet te betwisten. Eerder werd reeds vastgesteld dat deze werkzaamheden uit een zeer ver verleden stammen, daar jij aangaf dat hij reeds voor jouw geboorte hier mee gestopt was (CGVS p.18) en het meest recente stuk van zijn werkdocumenten die jij indiende, dateert van het jaar 2002. Jouw gezin bleef sindsdien steeds in hetzelfde dorp wonen en noch jouw broer, noch jij, haalden geloofwaardige problemen aan (zie supra). Bijgevolg maak jij geen actuele vrees aannemelijk louter omwille van de vroegere tewerkstelling van je vader.

Tijdens het persoonlijk onderhoud voegde je toe dat je, in geval van een terugkeer, niet meer in Afghanistan zou kunnen leven omdat je veranderd bent. Hierop doorgevraagd, verwees jij enerzijds naar het gegeven dat je je baard, je haar en je kleren op een bepaalde manier draagt (en dat ginds niet meer zou mogen doen) (CGVS p.16). Er moet echter worden opgemerkt dat de zaken die jij opnoemde gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en dat dit algemeen geldende regels betreffen in jouw land van herkomst. Met jouw loutere bewering toon je niet aan dat jouw kledingstijl alsook het scheren of anders dragen van je baard en je haar, dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat niet kan worden verwacht dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete of geloofwaardige problemen met derden

zou riskeren, laat staan dat je er daardoor 'niet meer zou kunnen leven' (CGVS p.16). Evenmin toon je aan dat deze levensstijl een uiting is van een politieke of religieuze overtuiging. Dit zijn bovendien allemaal zaken die je nooit opgemerkt hebt bij de bevraging van jouw vrees op jouw initiële onderhoud bij de DVZ, waardoor dit asielmotief eerder relatief mag worden genoemd (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ). Waar jij anderzijds aanhaalde dat je in België naar school gaat, moet worden opgemerkt dat jongens in Afghanistan heden ten dage nog steeds toegang hebben tot het onderwijs. De toevoeging dat er hier meisjes bij jou in de klas zitten, zonder meer, doet hieraan geen afbreuk (CGVS p.16). Door louter te verwijzen naar het bestaan van gemengde klassen in het Belgische onderwijs, toon je op geen enkele wijze aan dat jij zelf, amper 10 maanden na jouw aankomst, een dermate andere kijk zou hebben ontwikkeld op zaken zoals de positie van de vrouw en op de traditionele genderrollen zoals die in Afghanistan gangbaar zijn en waarin jij bent opgegroeid.

Voor het overige zijn er geen elementen voorhanden die erop wijzen dat jij een verwesterd gedachtegoed zou hebben of als dusdanig gepercipieerd zou kunnen worden bij terugkeer. Om te beginnen is het zo dat jij werd grootgebracht in een rurale en conservatieve omgeving als Chawkay (CGVS p.6). Op basis van de uiterste ondergrens van het leeftijdsonderzoek dat bij jou werd uitgevoerd en jouw verklaringen over je reisweg, volgt dat jij tot en met jouw 15de (en mogelijks tot een hogere leeftijd) doorlopend in jouw dorp hebt verbleven (zie beslissing van de dienst Voogdij in briefwisseling adm. dossier). Je hebt daar tot de 4de graad school gelopen, je ondersteunde je familie in de landbouw en de irrigatie en je speelde in je vrije tijd (CGVS p.7-8). Daarnaast verklaarde je dat je elke dag van de week de moskee bezocht in Afghanistan, je studeerde er ook en je werkte er de volledige Koran af (CGVS p.7-8). Op dit moment identificeer je je nog steeds als soennitisch moslim (CGVS p.6). Voorts blijkt uit jouw verklaringen dat je hier in België geen bijzondere bezigheden of interacties hebt die zouden kunnen wijzen op (het in de hand werken van) een eerder westers gedachten- en waardenpatroon. Zo beschreef je dat je buiten school niets anders doet en gewoon thuis blijft, en je enkel soms eens naar buiten gaat om cricket te spelen of om naar de fitness te gaan. Die zaken doe je hier met andere Afghanen (CGVS p.4-5). Gezien al deze elementen kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van nauwelijks 10 maanden in België, dermate vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen of de 'westerse' normen van hier dermate zou hebben geïnternaliseerd waardoor jij bij terugkeer zou worden beschouwd als 'verwesterde' persoon.

In de mate dat jouw advocaat nog aangaf dat jij geen familiaal netwerk meer zou hebben in Afghanistan (CGVS p.24), merkt het CGVS op dat dit feitelijke grondslag mist. Uit jouw verklaringen blijkt namelijk, vooreerst al, dat jouw maternale oom op het ogenblik van jouw vertrek in Babor is gebleven. Jullie hadden goede banden, kwamen en gingen naar elkaar en, zoals eerder aangestipt, sprong hij financieel bij voor de betaling van jullie reis (CGVS p.11, p.22). Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat jij in het geval van een terugkeer bij hem terecht kan. Jouw verklaring, als zou je sinds je vertrek geen contact meer met hem hebben gehad omdat je niet over zijn telefoonnummer beschikt, is daarbij niet geloofwaardig (CGVS p.12). Je beweerde immers ook dat, toen jij nog in Afghanistan woonde en jouw broer R.(...) reeds in België verbleef, hij van hieruit in contact stond met je vader (CGVS p.12).

Gelet op het primordiale belang van het familiale netwerk in de Afghaanse maatschappij en ook onder de Afghaanse diaspora, kan er met rede van uit gegaan worden dat je broer ook van hieruit contact heeft met je andere naaste familieleden in het dorp, waaronder dus ook de voornoemde maternale oom (zie EASO COI Report Afghanistan – Networks, p.10-18, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan Networks.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan%20Networks.pdf)). Dat jij desondanks zegt dat je niet weet of R.(...) überhaupt de contactgegevens van jouw ooms in Afghanistan heeft, kan dan ook niet overtuigen, dat je hem naar eigen zeggen nooit gevraagd zou hebben of hij wel eens gesproken had met jouw ooms ginds, evenmin (CGVS p.12). Hierbij dient te worden toegevoegd dat jij wellicht een veel breder familiaal netwerk hebt dan je op het persoonlijk onderhoud deed uitschijnen. Zelf verklaarde je dat je buiten de voornoemde maternale oom geen andere maternale ooms hebt en jij ook geen overleden (maternale of paternale) ooms hebt (CGVS p.11-12). Uit R.(...)'s asielverklaringen blijkt evenwel dat jullie drie maternale ooms hebben (zie notities (...), p.4, toegevoegd aan map 'landeninformatie' adm. dossier), waardoor er ernstige vermoedens rijzen dat jij tijdens je onderhoud van plan was om, althans over je familieleden, informatie achter te houden. Ook deze vaststelling ondermijnt jouw algemene geloofwaardigheid. Daarbuiten verklaarden zowel jij als R.(...) dat jullie ook nog een paternale oom in het dorp hebben wonen met wie jij eveneens een goede relatie onderhield (CGVS p.11; zie notities (...), p.5) en zijn ook jouw zus en schoonbroer daar thans nog woonachtig (CGVS p.9-10). Kortom maak jij niet aannemelijk dat je in geval van een terugkeer geen ondersteunend netwerk meer zou hebben.

Aanvullend kan nog worden opgemerkt dat, gezien jouw bedrieglijke verklaringen over de aanleiding van je vertrek, er bijgevolg niet zomaar kan worden aangenomen dat jouw beide ouders omwille van diezelfde aanleiding ook dienden te vertrekken en later vermist raakten in Iran (CGVS p.10). Het blijven overigens geheel blote beweringen.

De som van voorgaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling jou niet kan worden toegekend.

Jouw documenten kunnen niet leiden tot een ander besluit. Met jouw taskara kan je enkel je verklaringen over je nationaliteit en identiteit staven, elementen die het CGVS niet in twijfel trekt. De kopieën van taskara's van je vader en broer illustreren op hun beurt jullie familieband, wat evenmin wordt betwist in onderhavige beslissing. De overige documenten, medische formulieren en foto's ondersteunen verder jouw verklaringen over een vroegere tewerkstelling van je vader bij de Afghaanse ontmijningsdienst en zijn fysieke beperking aan een van zijn handen. Echter werd hierboven gemotiveerd dat jouw vaders werk uit een zeer ver verleden dateert, de problemen die jij en je broer aanhaalden niet geloofwaardig zijn gebleken en jij bijgevolg geen actuele vrees aannemelijk maakt (zie supra). Als laatste toont de kopie van de e-mail aan jouw voogd enkel aan dat er een afspraak voor jou werd gemaakt bij de dienst Restoring Family Links van het Rode Kruis om een tracing-procedure op te starten (CGVS p.24). Echter dient men in deze procedure ook af te gaan op jouw verklaringen, waardoor deze e-mailprint niet als een begin van bewijs kan worden beschouwd voor de beweerde verdwijning van jouw ouders.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar.

ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is.

Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Chawkey (provincie Kunar). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging

die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan.

Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u

niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna “Vluchtelingenconventie”) en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (“Vreemdelingenwet”), artikel 24 van het Handvest van Grondrechten, artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur”.

Gelet op het feit dat verzoeker een niet-begeleide minderjarige is, dient zijn hoger belang als kind gewaarborgd te worden in de asielprocedure op grond van artikel 24 van het EU-Handvest van de Grondrechten en artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wijst op rechtspraak van de Raad. De specifieke context van elk kind dient in overweging genomen te worden bij het beoordelen van het belang van het kind in kwestie. In de bestreden beslissing is de commissaris-generaal nergens overgegaan tot een concrete afweging van de verschillende belangen die op het spel staan. Verzoeker gaat uitgebreid in op rechtsleer aangaande het belang van het kind.

Verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht. Hij stelt dat er een gedeelde bewijslast ofwel samenwerkingsplicht telt. Hij wijst op rechtsleer en rechtspraak van zowel de Raad als andere instanties hieromtrent. In verzoekers specifieke geval liet de commissaris-generaal na om een concreet en grondig

onderzoek te doen naar verzoekers leven in België en mogelijke indicaties dat hij een risico loopt bij terugkeer om als verwesterd beschouwd te worden.

Hij heeft hiermee ook artikel 3 van het EVRM geschonden, door deze risico's niet, zoals gevraagd, met verzoeker na te gaan in termen die verzoeker ook kan begrijpen.

Verzoeker wijst daarnaast op de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek. Het gebruik van alle beschikbare middelen om relevant bewijs en daarmee alle relevante feiten te verzamelen, inclusief waar nodig ter ondersteuning van het verzoek om internationale bescherming, is een belangrijke manier waarop invulling kan worden gegeven aan de samenwerkingsplicht die op de nationale asielinstanties rust. Hij gaat verder in op rechtsleer hieromtrent. Om te beoordelen wat de voorzienbare gevolgen zijn van een terugkeer of verwijdering naar Afghanistan dient de algemene situatie onderzocht te worden in het licht van de persoonlijke omstandigheden van verzoeker. In het huidige geval van Afghanistan stoten we echter op een algemeen gebrek aan informatie over de mensenrechtensituatie. Er is geen zicht op wat de precieze regelgeving is die de Taliban de bevolking oplegt. Daarnaast zijn er nog geen afgewezen asielzoekers die uit het Westen terugkeren sinds de val van de regering en is er nog steeds geen actuele informatie over de risico's voor dergelijke terugkeerders vanuit het Westen. De bronnen die wél beschikbaar zijn kampen met ernstige problemen qua betrouwbaarheid en representativiteit en worden gebrekkig en onvolledig gelezen.

Er is weinig betrouwbare informatie over de algemene veiligheidssituatie ten gevolge van het gewapend conflict. Er is weinig informatie over de mensenrechtensituatie en de regelgeving die gehanteerd wordt door de Taliban. Er is geen enkele informatie over de risico's die terugkeerders uit het Westen lopen bij een verwijdering naar Afghanistan.

Daarnaast uit verzoeker kritiek op de inschatting van de bronnen waar de commissaris-generaal zich op beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen. De bestreden beslissing baseert zich op rapporten van het Europees Asielagentschap van januari 2022 en van augustus 2022. NANSEN heeft een aantal feitelijke stellingen met betrekking tot terugkeer vanuit het Westen beoordeeld op basis van de landeninformatie die aan deze stellingen ten grondslag zou liggen. Verzoeker gaat verder uitgebreid in op het NANSEN-rapport.

Verzoeker voert aan dat het vaststaat dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gebruik zal moeten maken van documenten die hem identificeerbaar maken als iemand die terugkeert uit België en Europa. Deze documenten werden afgegeven door een organisatie die een objectieve vijand is van de Taliban, een afgescheurde ambassade die trouw is aan de voormalige republiek. De Taliban zal verzoekers verblijf in Europa en deze documenten onderzoeken en dit zal een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling en foltering met zich meebrengen. Als de Afghaanse ambassade reisdocumenten aflevert dan moet er vanuit worden gegaan dat er communicatie is met de *de facto* overheden in Afghanistan, dat identiteitsgegevens aan de Taliban worden bezorgd én dat identificeerbaar is dat dergelijke documenten afkomstig zijn van een instantie die trouw is aan de Afghaanse Republiek die zich nog steeds opwerpt als de diplomatieke missie bij de NAVO. Indien verzoeker zich zou moeten laten identificeren door personen trouw aan de Taliban als een Afghaanse jongen die Afghanistan ontvlucht is om aan de Taliban te ontkomen en die hier, in een Europees land, om internationale bescherming verzocht heeft tegen de Taliban, dan zou dit risico's op onmenselijke en vernederende behandeling met zich meebrengen. Indien verzoeker documenten moet gebruiken van een 'ambassade' die trouw is aan de Republiek kan er aangenomen worden dat de Taliban ook op de hoogte is van het feit dat de Afghaanse ambassade in België niet onder hun controle staat maar bemand wordt door personen die trouw zijn aan de voormalige republiek. Dit wil zeggen dat die ambassade door het Taliban regime zou gezien worden als een existentiële vijand van het emiraat, wat het gebruik van documenten die worden afgeleverd door deze ambassade extreem risicovol maakt. De Taliban zou het opvragen en gebruiken van dergelijke documenten immers kunnen zien als een vorm van verraad aan hun regering. Stel dat de ambassade effectief geen reisdocumenten aflevert, dan kan er nog steeds verwacht worden dat de Taliban op de hoogte is van het feit dat de Afghaanse ambassade in België de Afghaanse republiek vertegenwoordigt en op vijandige voet staat met de Taliban, wat inhoudt dat als de Taliban te weten komt dat verzoeker uit België teruggekeerd is, dit tot een ondervraging en mishandeling kan leiden. Er dient een risico inschatting te gebeuren van de gevolgen van terugreizen naar Afghanistan met een 'EU-Laissez Passer'.

Verzoeker wijst daarnaast op het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst.

Verzoeker zal niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen en zal aanzien worden als iemand die effectief tegen de Taliban gekant is. Het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer ten opzichte van zijn omgeving is reëel. Verzoeker is als Pashtun afkomstig uit het district Chawkay, provincie Kunar, hetgeen ruraal gebied is waar enkel Pashtunen wonen.

Het risico op vervolging wegens (toegeschreven) verwestering is groter wanneer een Afghaan afkomstig is uit en dus moet terugkeren naar een ruraal plattelandsgebied. Daarbovenop komt verzoeker uit de provincie Kunar, waarbij de Raad reeds eerder oordeelde dat dit een element eigen aan de persoon is waarbij rekening

moet worden gehouden bij de beoordeling van de vrees voor vervolging omwille van toegeschreven verwestering. Verzoeker ontvluchtte Afghanistan ongeveer een week na de machtsovername in augustus 2021 toen hij slechts 14 jaar oud was. Ook bij aankomst in België was verzoeker slechts 15 jaar oud. Als minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan. Verzoeker verliet Afghanistan in de zomer van 2021 en kwam op 16 november 2022 aan in België. Sindsdien verblijft hij onafgebroken in Europa. Verzoeker verblijft eveneens reeds ruim 2 jaar buiten Afghanistan. Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is. Verzoeker is net na de machtsovername van de Taliban gevlucht waardoor hij geen voeling heeft met Taliban-Afghanistan. Verzoeker komt uit een provincie en district waar ISKP altijd voet aan de grond heeft gehad. Het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook ISKP én ideologisch gelijkgezinden (die niet noodzakelijk lid zijn van ISKP) aanwezig zijn, toont aan dat de anti-westerse overtuigingen sterk aanwezig zijn, wat het risico verhoogt voor verzoeker bij terugkeer.

Verzoeker volgt sinds het schooljaar 2022-2023 OKAN onderwijs in GO! Athena in Kortrijk (verzoekschrift, stuk 8). Voordien volgde hij Nederlandse lessen in het opvangcentrum waarin hij verblijft. Hij volgt lessen in een gemengde klasgroep bestaande uit jongens en meisjes van verschillende culturele en religieuze achtergronden (verzoekschrift, stuk 9). Op die manier komt hij dagelijks in contact met andere culturen en gebruiken. Zijn leerkrachten en begeleiders op school zijn heel lovend over verzoekers gedrag in de klas. Volgens hen pikt hij de Nederlandse taal snel op en heeft hij een groot verantwoordelijkheidsgevoel. Dit komt tot uiting tijdens klasconflicten, waarbij hij zich ontfemt over de kwetsbaardere leerlingen (verzoekschrift, stuk 10). Bovendien is hij steeds respectvol naar zijn medeleerlingen en leerkrachten toe. Verzoekers klascoach, L. B., verklaart dat verzoeker goed overweg kan met zijn klasgenoten, hoewel dit niet voor iedereen even vanzelfsprekend is. In zijn vrije tijd spreekt verzoeker af met vrienden en speelt hij biljart, basketbal of volleybal met hen. Ook gaat hij af en toe dansen in Kortrijk en rookt hij sigaretten. Voorts is verzoeker actief op sociale media. Hij heeft een Instagram-profiel. Hij heeft een amoureuze relatie met een Belgisch meisje, M. (verzoekschrift, stuk 11). Ze vormen al 5 maanden een koppel. De traditionele Afghaanse gebruiken rond handvraging, verloving en huwelijk werden door hen niet gevolgd. Echter heeft verzoeker hier geen enkel probleem mee. Verzoekers gedrag gaat lijnrecht in tegen zowel de Afghaanse gewoonten als de shariawetgeving van de Taliban. Een feitelijke relatie en buitenhuwelijkse seksuele betrekkingen worden beschouwd als 'zina', hetgeen een misdrijf is volgens het islamitisch recht van de Taliban.

Verzoeker wijst op het talibanbestuur op zich en de implicaties voor Afghaanse burgers. Dit vormt volgens hem een vierde risico. Hij verwijst naar landeninformatie hieromtrent.

Verzoeker verwijst naar de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en naar landeninformatie die dit schetst. Hij stelt dat dit het directe resultaat is van het feit dat de Afghaanse *de facto* regering niet erkend wordt door de internationale gemeenschap. Het handelen en nalaten van de taliban ligt wel overwegend aan de oorzaak van de humanitaire situatie.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- UNHCR, "*International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*", Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint (stuk 3);
- Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade (stuk 4);
- Attest van de Afghaanse Ambassade (stuk 5);
- Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatte afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel (stuk 6);
- Briefwisseling met DVZ over gebruik Laissez-Passer (stuk 7);
- Schoolattest en schoolrapporten OKAN Go! Athena Kortrijk (stuk 8);
- Foto's met vrienden (stuk 9);
- Verklaringen van leerkrachten (stuk 10);
- Foto's met verzoekers vriendin (stuk 11).

3.1.3. In een aanvullende nota van 5 juni 2024 brengt verzoeker landeninformatie ter kennis, alsook de volgende documenten:

- Asylos "*Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities*" van november 2023 (stuk 1);
- Getuigenis voogd (stuk 2);
- Getuigenis pleegzorgbegeleider (stuk 3);
- Getuigenis leerlingenbegeleider OKAN (stuk 4);
- Getuigenis echtgenoot voogd (stuk 5);
- Foto's vrije tijd (stuk 6);
- Foto's lijk vader (stuk 7).

3.1.4. In een aanvullende nota van 6 juni 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport *“COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments”* van 4 november 2022;
- de EUAA-rapport *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023;
- het EUAA-rapport *“Afghanistan Security Situation”* van augustus 2022;
- het EASO-rapport *“Afghanistan Country Focus”* van januari 2022;
- het EUAA-rapport *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024;
- het EUAA-rapport *“Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”* van augustus 2022;
- het EASO-rapport *“Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”* van augustus 2020;
- het EUAA-rapport *“Afghanistan: Targeting of individuals”* van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van juni 2023;
- de COI Focus *“Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport *“COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments”* van 2 februari 2024.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad merkt allereerst op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt *“niet-begeleide minderjarige vreemdeling”* die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 17 januari 2023, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid.

De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Bij een gebrek aan dienstige argumenten tegen de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, worden deze integraal bijgetreden door de Raad:

“Eerst en vooral moet worden benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden wordt onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van

het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. De vaststelling dat jouw broer R.(...) in 2017 het statuut van subsidiair beschermde verwierf, betekent bijgevolg niet dat er aan jou automatisch ook een status moet worden toegekend. De asielprocedure heeft immers niet als doel om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te bevestigen, maar wel om na te gaan of er sprake is van een nood aan internationale bescherming. Belangrijk is hierbij op te merken dat R.(...) subsidiaire bescherming ontving omdat er op dat ogenblik in jullie regio van herkomst een uitzonderlijke situatie gold in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Van die situatie is heden ten dage geen sprake meer, zoals zal blijken verderop in deze beslissing (zie infra). Bovendien werd het concrete asielrelaas van jouw broer – i.e. rekrutering door de taliban vanwege jullie vaders vroegere beroep – bedrieglijk bevonden. De volledige argumentatie die het CGVS tot die conclusie bracht staat beschreven, en kan je lezen, in zijn weigeringsbeslissing waarvan een kopie werd toegevoegd aan jouw administratief dossier (zie map 'landeninformatie'). Het feit dat jij op jouw persoonlijk onderhoud naar datzelfde relaas verwees en, ook na confrontatie, hierin bleef volharden, is overigens weinig ernstig (CGVS p.10-11). Jouw algemene geloofwaardigheid komt hiermee al onder druk te staan.

Voor wat betreft jouw persoonlijke asielrelaas kunnen jouw verklaringen ook niet overtuigen, te beginnen bij de ontminningsopdracht van je vader drie jaar voor je vertrek (CGVS p.15, p.18). Dit hele gegeven aan sich kan al niet worden aangenomen. Zo verklaarde je zelf dat je vader reeds voor jouw geboorte gestopt was met zijn werk bij de ontminningsdienst nadat hij gehandicapt raakte bij een explosie (CGVS p.18). Sindsdien was hij alleen nog actief als landbouwer op jullie velden (CGVS p.9) en werkte hij niet meer voor de (voormalige) overheid (CGVS p.17). De documenten die jij neerlegde aangaande je vaders vroegere job, dateren niet verder dan het jaar 2002 en illustreren dus ook dat zijn job bij de ontminningsdienst uit een zeer ver verleden stamt. Het is dan ook bevreemdend te noemen dat de overheid jouw vader meer dan 15 jaar later plots zou oproepen vanwege twee bommen die door de taliban geplaatst waren. Gezien de algemene technologische vooruitgang moeten ook de gangbare explosieven en dus ook alle gereedschappen die daarbij komen kijken, behoorlijk geëvolueerd en veranderd zijn in al die tijd. Het is niet geloofwaardig dat de autoriteiten desondanks, ter ontmanteling van twee bommen, een persoon zouden uitpikken die al jaren niet meer in het vak stond en die bovendien geen vingers meer had aan een van zijn handen. Dit zou een veel te groot risico inhouden voor hen met mogelijks desastreuze gevolgen. Het loutere gegeven dat jouw vader ervaring had en de commandant van het district kende (CGVS p.17), verandert daar niets aan. Zijn ervaring was niet meer up-to-date en daarbuiten moeten er in een provincie als Kunar, waar volgens de landeninformatie in 2019 tal van explosies plaatsvonden en achtergebleven mijnen lagen, heel wat andere (en een stuk capabelere) deskundigen geweest zijn op wie men een beroep kon doen (zie EASO-rapport "Afghanistan, Security situation" van september 2020, p.196-199, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf). Indien de overheid toen, zoals jij beweerde, wel degelijk over het gereedschap beschikte voor die ontminningsopdracht, moeten zij daar logischerwijze ook geschikt personeel voor gehad hebben (CGVS p.20).

Daarnaast lopen jouw verklaringen niet gelijk doorheen de asielprocedure. Zo moet worden vastgesteld dat jij van de voornoemde opdracht waarbij je vader twee bommen moest ontmantelen, helemaal niets vermeld hebt tijdens het invullen van jouw voorbereidende vragenlijst bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dit is zeer merkwaardig, want uit de notities van jouw persoonlijk onderhoud blijkt nu plots dat dit de kern van jouw relaas vormt. Je beschreef namelijk dat, door die ontmanteling van die twee bommen, onder meer de qari's en de imams van jouw dorp de taliban geïnformeerd hebben waarna de taliban je vader begonnen te bedreigen (CGVS p.20), wat op zijn beurt voor jouw gezin de aanleiding vormde om na de machtsvername het land te verlaten (CGVS p.21-22). Het valt eveneens op dat jij bij DVZ wel liet noteren dat de taliban van jouw vader eiste dat hij jou met hen zou laten samenwerken. Toen de DVZ-ambtenaar jou hierover een bijkomende vraag stelde, lichtte je toe dat zij jou niet met de dood bedreigden, maar wel ermee dreigden je te ontvoeren als je niet zou gehoorzamen (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Echter is dit niet alleen flagrant in tegenstrijd met wat je op het ogenblik van je registratie verklaarde – toen stelde je dat de taliban jou wel degelijk bedreigd had met de dood (zie MINTEH-fiche, rubriek 'motief de l'immigration en Belgique') – ook klemmt dit met jouw beschrijving van de feiten op het CGVS. In jouw vrije relaas had je het namelijk alleen over bedreigingen van de taliban naar je vader toe, die wilden dat (alleen) hij met hen zou samenwerken (CGVS p.14-15). Jou later gevraagd of ook jij persoonlijk bedreigd werd door hen, ontweek je eerst de vraag, vervolgens antwoordde je dat dat niet het geval was en dat je niet weet of de taliban ook iets over jou gezegd had tegen je vader (CGVS p.20). Nochtans leek je dit eerder in de procedure wel degelijk te weten, daar je bij DVZ aldus specifiek sprak over bedreigingen naar jou toe om ontvoerd te worden indien je niet met hen zou samenwerken (zie supra). Bovenstaande tegenstrijdigheden zijn dermate opvallend en flagrant, dat ze de geloofwaardigheid van jouw relaas op fundamentele wijze onderuit halen. Er kan hierbij nog worden toegevoegd dat jij aan het begin van het persoonlijk onderhoud aangaf dat jouw eerdere gesprek bij DVZ goed verlopen was, je er de tolk goed verstond en je desgevraagd geen bijzondere opmerkingen hierover uitte (CGVS p.5).

Afgaand op de laatste versie van jouw relaas, is het voorts opmerkelijk dat jouw vader nog zo'n drie jaar in hetzelfde dorp gewoond heeft nadat de taliban bedreigingen geuit had (CGVS p.18, p.20). Gevraagd waarom jullie niet eerder zijn vertrokken, stelde je dat jullie toen (voor de machtsovername) veilig waren door de aanwezigheid van een grote legerbasis (CGVS p.21). Dit kan echter niet overtuigen. Je beschreef immers zelf dat er, ondanks het bestaan van die basis, veel van jouw dorpelingen linken hadden met de taliban waaronder de qari's en imams (CGVS p.7, p.20). Iedereen in het dorp wist wat voor werk je vader in het verleden gedaan had (CGVS p.18). Het gegeven dat de taliban erin geslaagd was om twee bommen aan een school nabij jullie dorp (CGVS p.15) te plaatsen, toont bovendien aan dat zij daar toch effectief konden opereren ondanks de overheidsaanwezigheid. De overheid zou zelfs gezegd hebben tegen je vader dat hij heel voorzichtig moest zijn aangezien dergelijke bomaanslagen vaak plaatsvonden (CGVS p.21). Het risico voor je vader was met andere woorden aanzienlijk groot. Indien de taliban hem werkelijk tweemaal met de dood bedreigd had, kan er dan ook van uit gegaan worden dat jullie – of op zijn minst jouw vader zelf – reeds kort na de dreigtelefoontjes veiliger oorden zouden opzoeken in plaats van nog drie jaar in het dorp te blijven. Het mag trouwens verbazen dat je vader geen verdere problemen kende na de voornoemde bedreigingen. Het gaat hier immers om een goed georganiseerde groepering als de taliban en, zoals eerder opgemerkt, hadden zij wel degelijk slagkracht in jouw dorp. Dat jullie gezin al die tijd ongehinderd in het dorp kon verblijven, zelfs na de machtsovername, is opnieuw niet geloofwaardig. Waar jij in dit verband nog verklaarde dat jullie na de overname nog twee weken in het huis van jouw maternale oom verbleven (CGVS p.22), merkt het CGVS op dat je hiermee jezelf tegensprak, daar je eerder op het onderhoud stelde vanuit je eigen huis vertrokken te zijn toen je je reis uit het land begon (CGVS p.6). Dit terzijde, kan evenmin worden aangenomen dat de taliban, zoals jij stelde, jullie daar niet is komen zoeken hoewel zij in die dagen achter hun tegenstanders aan gingen en er veel mensen vermist raakten (CGVS p.22). Het huis van deze oom lag immers in hetzelfde dorp en moet overigens een voor de hand liggende plaats geweest zijn om jullie te vinden (CGVS p.11). Daarbij verklaarde je dat je vader, naast de financiële steun van jouw maternale oom, in die periode ook een veld verkocht zodoende jullie reis te bekostigen (CGVS p.22). Ook dit moet logischerwijze niet onopgemerkt voorbij gegaan zijn en toch enige argwaan hebben opgewekt bij jouw dorpelingen onder wie velen, zoals eerder aangestipt, gelieerd waren aan de taliban.

Gelet op bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan het gegeven dat jouw vader twee bommen zou hebben ontmanteld drie jaar voor je vertrek, en evenmin aan de bedreigingen die hierop volgden.

Dat jouw vader ooit voor de Afghaanse ontminingsdienst heeft gewerkt, hoeft het CGVS voorts niet te betwisten. Eerder werd reeds vastgesteld dat deze werkzaamheden uit een zeer ver verleden stammen, daar jij aangaf dat hij reeds voor jouw geboorte hier mee gestopt was (CGVS p.18) en het meest recente stuk van zijn werkdocumenten die jij indiende, dateert van het jaar 2002. Jouw gezin bleef sindsdien steeds in hetzelfde dorp wonen en noch jouw broer, noch jij, haalden geloofwaardige problemen aan (zie supra). Bijgevolg maak jij geen actuele vrees aannemelijk louter omwille van de vroegere tewerkstelling van je vader.

Tijdens het persoonlijk onderhoud voegde je toe dat je, in geval van een terugkeer, niet meer in Afghanistan zou kunnen leven omdat je veranderd bent.

Hierop doorgevraagd, verwees jij enerzijds naar het gegeven dat je je baard, je haar en je kleren op een bepaalde manier draagt (en dat ginds niet meer zou mogen doen) (CGVS p.16). Er moet echter worden opgemerkt dat de zaken die jij opnoemde gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en dat dit algemeen geldende regels betreffen in jouw land van herkomst. Met jouw loutere bewering toon je niet aan dat jouw kledingstijl alsook het scheren of anders dragen van je baard en je haar, dermate fundamenteel zijn voor jouw identiteit of morele integriteit dat niet kan worden verwacht dat je dit opgeeft indien je hierdoor concrete of geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, laat staan dat je er daardoor 'niet meer zou kunnen leven' (CGVS p.16). Evenmin toon je aan dat deze levensstijl een uiting is van een politieke of religieuze overtuiging. Dit zijn bovendien allemaal zaken die je nooit opgemerkt hebt bij de bevraging van jouw vrees op jouw initiële onderhoud bij de DVZ, waardoor dit asielmotief eerder relatief mag worden genoemd (zie CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ). Waar jij anderzijds aanhaalde dat je in België naar school gaat, moet worden opgemerkt dat jongens in Afghanistan heden ten dage nog steeds toegang hebben tot het onderwijs. De toevoeging dat er hier meisjes bij jou in de klas zitten, zonder meer, doet hieraan geen afbreuk (CGVS p.16). Door louter te verwijzen naar het bestaan van gemengde klassen in het Belgische onderwijs, toon je op geen enkele wijze aan dat jij zelf, amper 10 maanden na jouw aankomst, een dermate andere kijk zou hebben ontwikkeld op zaken zoals de positie van de vrouw en op de traditionele genderrollen zoals die in Afghanistan gangbaar zijn en waarin jij bent opgegroeid.

Voor het overige zijn er geen elementen voorhanden die erop wijzen dat jij een verwesterd gedachtegoed zou hebben of als dusdanig gepercipieerd zou kunnen worden bij terugkeer. Om te beginnen is het zo dat jij werd grootgebracht in een rurale en conservatieve omgeving als Chawkey (CGVS p.6). Op basis van de uiterste ondergrens van het leeftijdsonderzoek dat bij jou werd uitgevoerd en jouw verklaringen over je reisweg, volgt dat jij tot en met jouw 15de (en mogelijks tot een hogere leeftijd) doorlopend in jouw dorp hebt verbleven (zie beslissing van de dienst Voogdij in briefwisseling adm. dossier). Je hebt daar tot de 4de graad school

gelopen, je ondersteunde je familie in de landbouw en de irrigatie en je speelde in je vrije tijd (CGVS p.7-8). Daarnaast verklaarde je dat je elke dag van de week de moskee bezocht in Afghanistan, je studeerde er ook en je werkte er de volledige Koran af (CGVS p.7-8). Op dit moment identificeer je je nog steeds als soennitisch moslim (CGVS p.6). Voorts blijkt uit jouw verklaringen dat je hier in België geen bijzondere bezigheden of interacties hebt die zouden kunnen wijzen op (het in de hand werken van) een eerder westers gedachten- en waardenpatroon. Zo beschreef je dat je buiten school niets anders doet en gewoon thuis blijft, en je enkel soms eens naar buiten gaat om cricket te spelen of om naar de fitness te gaan. Die zaken doe je hier met andere Afghanen (CGVS p.4-5). Gezien al deze elementen kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van nauwelijks 10 maanden in België, dermate vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen of de 'westerse' normen van hier dermate zou hebben geïnternaliseerd waardoor jij bij terugkeer zou worden beschouwd als 'verwesterde' persoon.

In de mate dat jouw advocaat nog aangaf dat jij geen familiaal netwerk meer zou hebben in Afghanistan (CGVS p.24), merkt het CGVS op dat dit feitelijke grondslag mist. Uit jouw verklaringen blijkt namelijk, vooreerst al, dat jouw maternale oom op het ogenblik van jouw vertrek in Babor is gebleven. Jullie hadden goede banden, kwamen en gingen naar elkaar en, zoals eerder aangestipt, sprong hij financieel bij voor de betaling van jullie reis (CGVS p.11, p.22). Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat jij in het geval van een terugkeer bij hem terecht kan. Jouw verklaring, als zou je sinds je vertrek geen contact meer met hem hebben gehad omdat je niet over zijn telefoonnummer beschikt, is daarbij niet geloofwaardig (CGVS p.12). Je beweerde immers ook dat, toen jij nog in Afghanistan woonde en jouw broer R.(...) reeds in België verbleef, hij van hieruit in contact stond met je vader (CGVS p.12). Gelet op het primordiale belang van het familiale netwerk in de Afghaanse maatschappij en ook onder de Afghaanse diaspora, kan er met rede van uit gegaan worden dat je broer ook van hieruit contact heeft met je andere naaste familieleden in het dorp, waaronder dus ook de voornoemde maternale oom (zie EASO COI Report Afghanistan – Networks, p.10-18, beschikbaar op https://coi.eua.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_Networks.pdf). Dat jij desondanks zegt dat je niet weet of R.(...) überhaupt de contactgegevens van jouw ooms in Afghanistan heeft, kan dan ook niet overtuigen, dat je hem naar eigen zeggen nooit gevraagd zou hebben of hij wel eens gesproken had met jouw ooms ginds, evenmin (CGVS p.12). Hierbij dient te worden toegevoegd dat jij wellicht een veel breder familiaal netwerk hebt dan je op het persoonlijk onderhoud deed uitschijnen. Zelf verklaarde je dat je buiten de voornoemde maternale oom geen andere maternale ooms hebt en jij ook geen overleden (maternale of paternale) ooms hebt (CGVS p.11-12). Uit R.(...)s asielverklaringen blijkt evenwel dat jullie drie maternale ooms hebben (zie notities (...), p.4, toegevoegd aan map 'landeninformatie' adm. dossier), waardoor er ernstige vermoedens rijzen dat jij tijdens je onderhoud van plan was om, althans over je familieleden, informatie achter te houden.

Ook deze vaststelling ondermijnt jouw algemene geloofwaardigheid. Daarbuiten verklaarden zowel jij als R.(...) dat jullie ook nog een paternale oom in het dorp hebben wonen met wie jij eveneens een goede relatie onderhield (CGVS p.11; zie notities (...), p.5) en zijn ook jouw zus en schoonbroer daar thans nog woonachtig (CGVS p.9-10). Kortom maak jij niet aannemelijk dat je in geval van een terugkeer geen ondersteunend netwerk meer zou hebben.

Aanvullend kan nog worden opgemerkt dat, gezien jouw bedrieglijke verklaringen over de aanleiding van je vertrek, er bijgevolg niet zomaar kan worden aangenomen dat jouw beide ouders omwille van diezelfde aanleiding ook dienden te vertrekken en later vermist raakten in Iran (CGVS p.10). Het blijven overigens geheel blote beweringen.

De som van voorgaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling jou niet kan worden toegekend.

Jouw documenten kunnen niet leiden tot een ander besluit. Met jouw taskara kan je enkel je verklaringen over je nationaliteit en identiteit staven, elementen die het CGVS niet in twijfel trekt. De kopieën van taskara's van je vader en broer illustreren op hun beurt jullie familieband, wat evenmin wordt betwist in onderhavige beslissing. De overige documenten, medische formulieren en foto's ondersteunen verder jouw verklaringen over een vroegere tewerkstelling van je vader bij de Afghaanse ontmijningsdienst en zijn fysieke beperking aan een van zijn handen. Echter werd hierboven gemotiveerd dat jouw vaders werk uit een zeer ver verleden dateert, de problemen die jij en je broer aanhaalden niet geloofwaardig zijn gebleken en jij bijgevolg geen actuele vrees aannemelijk maakt (zie supra). Als laatste toont de kopie van de e-mail aan jouw voogd enkel aan dat er een afspraak voor jou werd gemaakt bij de dienst Restoring Family Links van het Rode Kruis om een tracing-procedure op te starten (CGVS p.24). Echter dient men in deze procedure ook af te gaan op jouw verklaringen, waardoor deze e-mailprint niet als een begin van bewijs kan worden beschouwd voor de beweerde verdwijning van jouw ouders."

Waar verzoeker verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk.

De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 e.v.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22 en 24-25). Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22).

Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*

Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

UNAMA rapporteerde dat publieke lijfstraffen blijven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan.

De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt.

In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*". De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.

Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023 en EUAA "*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related and humanitarian developments*" van 2 februari 2024, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "*Country guidance: Afghanistan*" mei 2024, p. 52-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Uit elementen van het verzoekschrift en de aanvullende nota blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was 15 jaar, bijna 16 jaar oud toen hij in België is aangekomen. Verzoeker heeft als kind en ook tijdens zijn tienerjaren in Afghanistan gewoond en is er naar school geweest. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al in bepaalde mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker slechts sinds november 2022 in België heeft verbleven in het kader van de procedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4) en is nog steeds moslim. Verzoeker haalt verder geen concrete elementen aan die wijzen op een verwestering in zijn hoofd. De documenten die verzoeker neerlegt kunnen de bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Verzoeker stipt nog aan dat hij geen Afghaanse reisdocumenten heeft en dat hij geïdentificeerd zal worden bij terugkeer. Hij stelt bijkomend dat er een risico-inschatting dient te gebeuren van de gevolgen van terugreizen naar Afghanistan met een EU-Laissez Passer. Dergelijk betoog is echter niet dienstig nu noch de bestreden beslissing noch dit arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt. Zoals hierboven uiteengezet, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek in het vizier stond van de taliban, noch blijkt dat hij bij terugkeer in hun vizier zou komen. Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban of door zijn omgeving.

Waar verzoeker nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “*gedeelde bewijslast*” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust.

De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende

en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid.

Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker kan zich niet beroepen op deze uitzonderlijke situatie. Evenmin voert verzoeker persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP